

תת"ע 6897/07/22 - עליזה אלבלק נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 6897-07-22 מדינת ישראל נ' אלבלק
תיק חיצוני: 60152300947

בפני	כבוד השופטת מיכל שביט
מבקשת/נאשמת	עליזה אלבלק
נגד	
משיבה/מאשימה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק-הדין אשר ניתן כנגד המבקשת, בהיעדרה, ביום 17.08.2022. בפסק-דין זה הורשעה המבקשת בעבירה מסוג ברירת משפט של הסעת ילד שאינו רתום במושב בטיחות או מושב מגביה בניגוד לתקנה 83א(ב)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961. דינה נגזר לתשלום הקנס המקורי בסך 750 ₪.
2. המבקשת טוענת כי לא קיבלה את ההזמנה לדין וכי לו ידעה אודות קיומו הרי שהייתה מתייצבת שהרי הגישה בקשה להישפט. המבקשת ציינה כי חשוב לה לתאר לבית המשפט את נסיבות האירוע ולטעון להגנתה.
3. המשיבה מתנגדת לבקשה בהציגה אישור מסירה המעיד כי ההזמנה לדין, אשר נשלחה לכתובתה של המבקשת בדואר רשום, הוחזרה לשולח משלא נדרשה.
4. לאחר עיון בטענות הצדדים מצאתי כי דין הבקשה להידחות.
5. בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין ; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

6. כאמור, המבקשת טוענת כי אי התייצבותו לדיון שנקבע בעניינה נעוצה באי ידיעתה אודות קיומו. לתגובת המשיבה צורף אישור מסירה המעיד כי ההזמנה לדיון נשלחה לכתובתה של המבקשת בדואר רשום אולם הוחזרה לשולח ביום 26.06.2022 משלא נדרשה.

7. בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע כי קיימת חזקת תקינות של מסירה המבוצעת על ידי הדואר. בפסק דינו של כב' השופט פוגלמן ברע"א 5255/11 עיריית הרצליה נ' כרם, עמ' 15 (פורסם בנבו, 11.06.2013), נקבע כי **"בבסיס חזקות המסירה בדואר עומד טעם כפול: האחד עניינו בחובה החוקית של כל תושב לעדכן את מרשם האוכלוסין על כל שינוי במענו (סעיפים 2(א)(11) ו-17 לחוק מרשם האוכלוסין. הטעם השני טמון בניסיון החיים והשכל הישר המלמדים כי מסמך שנשלח בדואר מגיע ליעדו ברוב המכריע של המקרים... המחוקק קבע כי שילוב טעמים אלה מצדיק לקבוע כממצא עובדתי שמסמך נשלח בהתאם לחיקוק הרלוונטי - הגיע ליעדו, ודי בכך כדי לכונן ידיעה קונסטרוקטיבית של הנאשם או החייב על אודות ההליכים המתנהלים נגדו"**.

8. במקרה דנן, אף חלה חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, לפיה **"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדיון גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן"**.

9. כאמור, במקרה שלפני דבר הדואר לא נדרש על ידי המבקשת. כפי שנפסק בעניין זה, **"...מקום שההודעה לא נדרשה במען שאליו נשלחה, ברגיל נעוץ הטעם לכך בנמען. אפשרות אחת היא שהנמען שינה את כתובתו בלא לקיים את החובה לעדכן את מרשם האוכלוסין; אפשרות אחרת היא שהנמען לא דרש את ההודעה מטעמים שונים הקשורים בו, ובכללם ניסיון לחמוק מתשלום. בשני מצבים אלה קבע המחוקק כי יש לראות בנמען כמי שקיבל את המסמך שנשלח אליו. זוהי קביעה נורמטיבית הזקפת לחובת הנמען אי-קיום חובות המוטלות עליו מכוח הדין לעדכן כתובת ולדרוש דואר רשום ששלחה אליו רשות מוסמכת. אפשרות נוספת היא שאירעה תקלה כלשהי שגרמה לכך שהנמען לא קיבל את ההודעה מטעמים שאינם קשורים בו. במצבים כאלה - שהם בגדר חריג ויוצא הדופן -תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי מאפשרת לנמען לנסות לסתור את החזקה. אם יעלה בידו לעשות כן, יקבע בית המשפט שההמצאה הייתה שלא כדיון" (רע"א 5255/11 עיריית הרצליה נ' אברהם חנוך כרם, פורסם בנבו, 11/06/13).**

10. המבקשת לא הוכיחה שלא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בה. בנסיבות כאמור, הרי שלמבקשת ניתן יומה.

11. כמו כן, לא מצאתי כי ביטול פסק-הדין דרוש למניעת עיוות דין. כפי שנפסק ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) **"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה"**. המבקשת לא פרטה טענות הגנה ולא הראתה כי קיים סיכוי של ממש לשינוי התוצאה. בכפירה כללית לא די כדי להקים עילה של עיוות דין. לזאת יש להוסיף, כי בגזר-הדין שנגזר על המבקשת הוטל עליה הקנס המקורי בלבד. יודגש כי הניקוד שנרשם על ידי רשות הרישוי אינו עונש, שכן הוא אמצעי תיקון המוטל על מבצעי העבירות לתקן את התנהלותם בדרכים ולהימנע מלבצע עבירות נוספות וכשלעצמו אינו מצדיק את ביטול פסק-הדין. על כן אני קובעת כי כשלה המבקשת מלהוכיח כי ייגרם לה עיוות דין כתוצאה מפסק הדין אשר ניתן בעניינה.

12. נוכח האמור לעיל ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיה האישיות של המבקשת, אני דוחה את הבקשה לביטול פסק-הדין.

13. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ה' אלול תשפ"ב, 01 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.